

قَصِيدَةٌ لَأَسَافَ.

¹إِصْعُ، يَا سَعِي، إِلَى سَرِيْعِي، أَمِيلُوا آذَانَكُمْ إِلَى كَلَامِ قَمِي.² أَفْتَحْ بِمَثَلِ قَمِي، أَدْبِعْ أَلْعَارَ مُنْذُ الْقَدَمِ.³ الَّتِي سَمِعْتَابَهَا وَعَرَفْتَابَهَا وَأَبَاؤُنَا أَحْبَرُونَا.⁴ لَا نُخْفِي عَنْ بَنِيهِمْ إِلَى الْجِيلِ الْآخِرِ، مُخْبِرِينَ بِسَائِيحِ الرَّبِّ وَفُؤَيْهِ وَعَجَائِيهِ الَّتِي صَنَعَ.⁵ أَقَامَ شَهَادَةً فِي بَعْفُوبٍ وَوَضَعَ سَرِيْعَةً فِي إِسْرَائِيلَ، الَّتِي أَوْصَى آبَاءَنَا أَنْ يُعَرِّفُوا بِهَا أَبْنَاءَهُمْ،⁶ لِكَيْ يَعْلَمَ الْجِيلُ الْآخِرُ. بَنُونَ يُوَلِّدُونَ قِيْفُومُونَ وَيُخْبِرُونَ أَبْنَاءَهُمْ،⁷ فَيَجْعَلُونَ عَلَى اللَّهِ اعْتِمَادَهُمْ وَلَا يَنْسَوْنَ أَعْمَالَ اللَّهِ، بَلْ يَحْفَظُونَ وَصَايَاهُ.⁸ وَلَا يَكُونُونَ مِثْلَ آبَائِهِمْ جِيلًا زَائِعًا وَمَارِدًا، جِيلًا لَمْ يَنْبُتْ قَلْبُهُ وَلَمْ تَكُنْ رُوحُهُ أَمِينَةً لِلَّهِ.

⁹بَنُو أَفْرَايِمَ، الثَّارِعُونَ فِي الْقَوْسِ، الرَّامُونَ، انْقَلَبُوا فِي يَوْمِ الْحَرْبِ.¹⁰ لَمْ يَحْفَظُوا عَهْدَ اللَّهِ وَأَبَاؤَ السُّلُوكِ فِي سَرِيْعِيهِ،¹¹ وَتَسَبَّوْا أَعْمَالَهُ وَعَجَائِيهِ الَّتِي أَرَاهُمْ.¹² قُدَّامَ آبَائِهِمْ صَنَعَ أَعْجُوبَةً فِي أَرْضِ مِصْرَ، بِلَادِ ضَوْعَنَ.¹³ سَقَى الْبَحْرَ فَعَبَّرَهُمْ، وَتَصَبَّ الْمِيَاهُ كَدَدًا.¹⁴ وَهَدَاهُمْ بِالسَّحَابِ تَهَارًا وَاللَّيْلَ كُلَّهُ بِنُورِ تَارٍ.¹⁵ سَقَى ضُحُورًا فِي الْبَرِّيَّةِ وَسَقَاهُمْ كَاتَهُ مِنْ لَجَجِ عَظِيمَةٍ.¹⁶ أَخْرَجَ مَجَارِي مِنْ صَخْرَةٍ وَأَجْرَى مِيَاهًا كَالْأَنْهَارِ.¹⁷ ثُمَّ عَادُوا أَيْضًا لِيُحْطِئُوا إِلَيْهِ، لِعِضْبَانِ الْعَلِيِّ فِي الْأَرْضِ النَّاشِئَةِ.¹⁸ وَجَرَّبُوا اللَّهَ فِي قُلُوبِهِمْ بِسُؤَالِهِمْ طَعَامًا لِسَهْوَتِهِمْ.¹⁹ فَوَقَّعُوا فِي اللَّهِ، قَالُوا: هَلْ يَفْعَلُ اللَّهُ أَنْ يُرْتَبَ مَائِدَةٌ فِي الْبَرِّيَّةِ؟²⁰ هُوَذَا صَرَبَ الصَّخْرَةَ فَجَرَّتِ الْمِيَاهُ وَقَاصَتْ الْأَوْدِيَةَ. هَلْ يَفْعَلُ أَيْضًا أَنْ يُعْطِيَ خُبْرًا أَوْ يَهْبِي لَحْمًا لِسَعِيهِ؟²¹ لِيَذَلِكِ سَمِعَ الرَّبُّ فَعَضِبَ، وَاسْتَعَلَّتْ تَارٌ فِي بَعْفُوبٍ، وَسَخَطَ أَيْضًا صَعِدَ عَلَى إِسْرَائِيلَ،²² لِأَنَّهُمْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَلَمْ يَنْكَلُوا عَلَى خَلَاصِهِ.²³ فَأَمَرَ السَّحَابَ مِنْ قَوْقُ وَفَتَحَ مَصَارِيحَ السَّمَاوَاتِ،²⁴ وَأَمْطَرَ عَلَيْهِمْ مَتًّا لِلْأَكْلِ وَبَرَّ السَّمَاءِ أَعْطَاهُمْ.²⁵ أَكَلَ الْإِنْسَانُ خُبْرَ الْمَلَائِكَةِ، أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ رَادًا لِلسَّيْحِ.²⁶ أَهَاجَ رِيحًا سَرِيبَةً فِي السَّمَاءِ وَسَاقَ بِفُؤَيْهِ جَنُوبِيَّةً،²⁷ وَأَمْطَرَ عَلَيْهِمْ لَحْمًا مِثْلَ التَّرَابِ وَكَرْمَلِ الْبَحْرِ طُيُورًا ذَوَاتِ أُجْنِيَةٍ.²⁸ وَأَسْقَطَهَا فِي وَسْطِ مَحَلَّتِهِمْ، حَوَالِي مَسَاكِينِهِمْ.²⁹ فَأَكَلُوا وَسَبَّغُوا جِدًّا وَأَتَاهُمْ بِسَهْوَتِهِمْ.³⁰ لَمْ يَزُوعُوا عَنْ سَهْوَتِهِمْ، طَعَامُهُمْ بَعْدَ فِي أَفْوَاهِهِمْ،³¹ قَصَعَدَ عَلَيْهِمْ عَضْبُ اللَّهِ وَقَتَّلَ مِنْ أَسْمِنِهِمْ وَصَرَعَ مُخْتَارِي إِسْرَائِيلَ.³² فِي هَذَا كَلَهُ أَحْطَاوًا بَعْدَ وَلَمْ يُؤْمِنُوا بِعَجَائِيهِ.

¹Eine Unterweisung Asaphs. Höre, mein Volk, mein Gesetz; neigt eure Ohren zu der Rede meines Mundes!²Ich will meinen Mund auftun zu Sprüchen und alte Geschichten aussprechen,³ die wir gehört haben und wissen und unsre Väter uns erzählt haben,⁴ daß wir's nicht verhalten sollten ihren Kindern, die hernach kommen, und verkündigten den Ruhm des HERRN und seine Macht und seine Wunder, die er getan hat.⁵Er richtete ein Zeugnis auf in Jakob und gab ein Gesetz in Israel, das er unsern Vätern gebot zu lehren ihre Kinder,⁶ auf daß es die Nachkommen lernten und die Kinder, die noch sollten geboren werden; wenn sie aufkämen, daß sie es auch ihren Kinder verkündigten,⁷ daß sie setzten auf Gott ihre Hoffnung und nicht vergäßen der Taten Gottes und seine Gebote hielten⁸ und nicht würden wie ihre Väter, eine abtrünnige und ungehorsame Art, welchen ihr Herz nicht fest war und ihr Geist nicht treulich hielt an Gott,⁹ wie die Kinder Ephraim, die geharnischt den Bogen führten, abfielen zur Zeit des Streits.¹⁰Sie hielten den Bund Gottes nicht und wollten nicht in seinem Gesetz wandeln¹¹ und vergaßen seiner Taten und seiner Wunder, die er ihnen erzeugt hatte.¹²Vor ihren Vätern tat er Wunder in Ägyptenland, im Felde Zoan.¹³Er zerteilte das Meer und ließ sie hindurchgehen und stellte das Wasser wie eine Mauer.¹⁴Er leitete sie des Tages mit einer Wolke und des Nachts mit einem hellen Feuer.¹⁵Er riß die Felsen in der Wüste und tränkte sie mit Wasser die Fülle¹⁶ und ließ Bäche aus den Felsen fließen, daß sie hinabflossen wie

³³ فَأَفْتَى آبَاءَهُمْ بِالطَّائِلِ وَسِينِهِمْ بِالرَّعْبِ. ³⁴ إِذْ قَتَلْتَهُمْ
 طَلْبُوهُ، وَرَجَعُوا وَيَكْرَهُوا إِلَى اللَّهِ، ³⁵ وَذَكَرُوا أَنَّ اللَّهَ
 صَخَّرْتَهُمْ وَاللَّهُ الْعَلِيِّ وَلِيَّهُمْ. ³⁶ فَحَادَعُوهُ يَا فَوَاهِهِمْ
 وَكَذَّبُوا عَلَيْهِم بِالسِّيئَةِ. ³⁷ أَمَا قُلُوبُهُمْ فَلَمْ تُبْتَبْ مَعَهُ وَلَمْ
 يَكُونُوا أُمَّتًا فِي عَهْدِهِ. ³⁸
 أَمَا هُوَ قَرُوفٌ، يَغْفِرُ الْإِثْمَ وَلَا يَهْلِكُ، وَكثيراً ما رَدَّ
 عَصِيْبَهُ وَلَمْ يُشْعَلْ كُلَّ سَخَطِهِ. ³⁹ ذَكَرَ أَنَّهُمْ بَسَّرُوا رِيحَ
 تَذَهُبٍ وَلَا تَعُودُ. ⁴⁰ كَمْ عَصُوهُ فِي الْبَرِّيَّةِ وَأَخْرَجُوهُ فِي
 الْقَفْرِ. ⁴¹ رَجَعُوا وَجَرَّبُوا اللَّهَ وَعَنُّوا قُدُوسَ إِسْرَائِيلَ. ⁴² لَمْ
 يَذْكُرُوا يَدَهُ يَوْمَ قَدَاهُمْ مِنَ الْعَدُوِّ، ⁴³ حَيْثُ جَعَلَ فِي مِصْرَ
 آيَاتِهِ وَعَجَائِبُهُ فِي بِلَادِ صُوعَانَ، ⁴⁴ إِذْ حَوَّلَ خُلُجَاتَهُمْ إِلَى
 دَمٍ وَمَجَارِيَهُمْ لِكَيْ لَا يَشْرَبُوا. ⁴⁵ أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ بَعُوضاً
 فَأَكَلَهُمْ وَصَفَادِعَ فَأَقْسَدَتْهُمْ. ⁴⁶ أَسْلَمَ لِلْجَرَدِمْ عَلَيْهِمْ
 وَتَعْتَهُمْ لِلْجَرَادِ. ⁴⁷ أَهْلَكَ بِالْبَرْدِ كُرُومَهُمْ وَجَمَّرَهُمْ
 بِالصَّقِيعِ. ⁴⁸ وَدَقَعَ إِلَى الْبَرْدِ بَهَائِمَهُمْ وَمَوَاشِيَهُمْ
 لِلزُّرُوقِ. ⁴⁹ أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ حُمُومَ عَصِيْبِهِ، سَخَطاً وَرَجْزاً
 وَصِيقاً، جَيْشَ مَلَائِكَةِ أَسْرَارٍ. ⁵⁰ مَهَّدَ سَبِيلاً لِعَصِيْبِهِ، لَمْ
 يَمْتَعْ مِنَ الْمَوْتِ أَنْفُسَهُمْ بَلْ دَقَعَ حَبَاتَهُمْ لِلْوَبَا. ⁵¹ وَصَرَبَ
 كُلَّ بَكْرٍ فِي مِصْرَ، أَوَائِلَ الْفُذْرَةِ فِي خِيَامِ حَامٍ. ⁵² وَسَاقَ
 مِثْلَ الْعَتَمِ سَعْبَهُ وَقَادَهُمْ مِثْلَ قَطِيعٍ فِي
 الْبَرِّيَّةِ. ⁵³ وَهَدَاهُمْ آمِينَينَ فَلَمْ يَجْرِعُوا. أَمَا أَعْدَاؤُهُمْ
 فَعَمَّرَهُمُ النَّحْرُ. ⁵⁴ وَأَذْخَلَهُمْ فِي نُحُومٍ قُدْسِيَّةٍ، هَذَا الْجَبَلِ
 الَّذِي أَقْتَنَتْهُ يَمِينُهُ. ⁵⁵ وَطَرَدَ الْأَمَمَ مِنْ قُدَامِهِمْ وَقَسَمَهُمْ
 بِالْحَبْلِ مِيرَاناً وَأَسْكَنَ فِي خِيَامِهِمْ أَسْبَاطَ إِسْرَائِيلَ. ⁵⁶
 فَجَرَّبُوا وَعَصَوْا اللَّهَ الْعَلِيِّ، وَشَهِدَاتِهِ لَمْ يَحْفَظُوا. ⁵⁷ بَلِ
 ارْتَدُّوا وَعَدَرُوا مِثْلَ آبَائِهِمْ، انْحَرَفُوا كَقَوْسٍ
 مُخْطِئَةٍ. ⁵⁸ أَغَاطُوهُ بِمُرْتَفَعَاتِهِمْ وَأَعَارَوْهُ بِتَمَائِيلِهِمْ. ⁵⁹ سَمِعَ
 اللَّهُ قَعَصِبَ وَرَدَّلَ إِسْرَائِيلَ جِدًّا وَرَفَضَ مَسْكَنَ سِبْلُوهُ،
 الْخَيْمَةَ الَّتِي تَصَبَّهَا بَيْنَ النَّاسِ. ⁶¹ وَسَلَّمَ لِلسَّبْيِ عِزَّهُ
 وَجَلَالَهُ لِيَدِ الْعَدُوِّ. ⁶² وَدَقَعَ إِلَى السَّيْفِ سَعْبَهُ وَعَصَبَ عَلَى
 مِيرَاتِهِ. ⁶³ مُخْتَارُوهُ أَكَلْتَهُمُ النَّارُ وَعَدَارَاهُ لَمْ
 يُحْمَدَنَّ. ⁶⁴ كَهَيْئَتِهِ سَقَطُوا بِالسَّيْفِ وَأَرَامِلُهُ لَمْ يَبْكِينَ. ⁶⁵
 فَاسْتَيْقَطَ الرَّبُّ كَنَائِمٍ، كَجَبَّارٍ مُعَيِّطٍ مِنَ
 الْحَمْرِ. ⁶⁶ قَصَرَبَ أَعْدَاءَهُ إِلَى الْوَرَاءِ، جَعَلَهُمْ عَاراً
 أَبَدِيًّا. ⁶⁷ وَرَفَضَ خَيْمَةَ يُوْسُفَ وَلَمْ يَجْتَزِ سِبْطَ أَفْرَايِمَ، ⁶⁸ بَلِ
 اخْتَارَ سِبْطَ يَهُودَا، جَبَلَ صِهْيُونَ الَّذِي أَحْبَبَهُ. ⁶⁹ وَبَنَى مِثْلَ
 مُرْتَفَعَاتِ مَقْدِسِهِ، كَالْأَرْضِ الَّتِي اسْتَسْبَاهَا إِلَى
 الْأَبِيدِ. ⁷⁰ وَاخْتَارَ دَاوُدَ عَبْدَهُ وَأَخَذَهُ مِنْ حَطَائِرِ الْعَتَمِ. ⁷¹ مِنْ

Wasserströme.¹⁷ Dennoch sündigten sie
 weiter gegen ihn und erzürnten den
 Höchsten in der Wüste¹⁸ und versuchten
 Gott in ihrem Herzen, daß sie Speise
 forderten für ihre Seelen,¹⁹ und redeten
 gegen Gott und sprachen: "Ja, Gott sollte
 wohl können einen Tisch bereiten in der
 Wüste?²⁰ Siehe, er hat wohl den Felsen
 geschlagen, daß Wasser flossen und Bäche
 sich ergossen; aber wie kann er Brot
 geben und seinem Volke Fleisch
 verschaffen?"²¹ Da nun das der HERR
 hörte, entbrannte er, und Feuer ging an in
 Jakob, und Zorn kam über Israel,²² daß sie
 nicht glaubten an Gott und hofften nicht
 auf seine Hilfe.²³ Und er gebot den Wolken
 droben und tat auf die Türen des
 Himmels²⁴ und ließ das Man auf sie regnen,
 zu essen, und gab ihnen Himmelsbrot.²⁵ Sie
 aßen Engelbrot; er sandte ihnen Speise die
 Fülle.²⁶ Er ließ wehen den Ostwind unter
 dem Himmel und erregte durch seine
 Stärke den Südwind²⁷ und ließ Fleisch auf
 sie regnen wie Staub und Vögel wie Sand
 am Meer²⁸ und ließ sie fallen unter ihr
 Lager allenthalben, da sie wohnten.²⁹ Da
 aßen sie und wurden allzu satt; er ließ sie
 ihre Lust büßen.³⁰ Da sie nun ihre Lust
 gebüßt hatten und noch davon aßen,³¹ da
 kam der Zorn Gottes über sie und
 erwürgte die Vornehmsten unter ihnen
 und schlug darnieder die Besten in
 Israel.³² Aber über das alles sündigten sie
 noch mehr und glaubten nicht an seine
 Wunder.³³ Darum ließ er sie dahinsterven,
 daß sie nichts erlangten und mußten ihr
 Leben lang geplagt sein.³⁴ Wenn er sie
 erwürgte, suchten sie ihn und kehrten sich

خَلْفِ الْمُرْصِعَاتِ أَتَىٰ بِهِ لِيَرْعَىٰ بَعْقُوبَ سَعْبَهُ وَإِسْرَائِيلَ
مِيرَاتَهُ.⁷² فَرَعَاهُمْ حَسَبَ كَمَالِ قَلْبِهِ وَبِمَهَارَةٍ يَدِيهِ
هَدَاهُمْ.

zu Gott³⁵ und gedachten, daß Gott ihr Hort ist und Gott der Höchste ihr Erlöser ist,³⁶ und heuchelten mit ihrem Munde und logen ihm mit ihrer Zunge;³⁷ aber ihr Herz war nicht fest an ihm, und hielten nicht treulich an seinem Bund.³⁸ Er aber war barmherzig und vergab die Missetat und vertilgte sie nicht und wandte oft seinen Zorn ab und ließ nicht seinen ganzen Zorn gehen.³⁹ Denn er gedachte, daß sie Fleisch sind, ein Wind, der dahinfährt und nicht wiederkommt.⁴⁰ Wie oft erzürnten sie ihn in der Wüste und entrüsteten ihn in der Einöde!⁴¹ Sie versuchten Gott immer wieder und meisterten den Heiligen in Israel.⁴² Sie gedachten nicht an seine Hand des Tages, da er sie erlöste von den Feinden;⁴³ wie er denn seine Zeichen in Ägypten getan hatte und seine Wunder im Lande Zoan;⁴⁴ da er ihr Wasser in Blut wandelte, daß sie ihre Bäche nicht trinken konnten;⁴⁵ da er Ungeziefer unter sie schickte, daß sie fraß, und Frösche, die sie verderbten,⁴⁶ und gab ihre Gewächse den Raupen und ihre Saat den Heuschrecken;⁴⁷ da er ihre Weinstöcke mit Hagel schlug und ihre Maulbeerbäume mit Schloßen;⁴⁸ da er ihr Vieh schlug mit Hagel und ihre Herden mit Wetterstrahlen;⁴⁹ da er böse Engel unter sie sandte in seinem grimmigen Zorn und ließ sie toben und wüten und Leid tun;⁵⁰ da er seinen Zorn ließ fortgehen und ihre Seele vor dem Tode nicht verschonte und übergab ihr Leben der Pestilenz;⁵¹ da er alle Erstgeburt in Ägypten schlug, die Erstlinge ihrer Kraft in den Hütten Hams,⁵² und ließ sein Volk ausziehen wie die Schafe und führte

sie wie eine Herde in der Wüste.⁵³ Und leitete sie sicher, daß sie sich nicht fürchteten; aber ihre Feinde bedeckte das Meer.⁵⁴ Und er brachte sie zu seiner heiligen Grenze, zu diesem Berge, den seine Rechte erworben hat,⁵⁵ und vertrieb vor ihnen her die Völker und ließ ihnen das Erbe austeilen und ließ in jener Hütten die Stämme Israels wohnen.⁵⁶ Aber sie versuchten und erzürnten Gott den Höchsten und hielten ihre Zeugnisse nicht⁵⁷ und fielen zurück und verachteten alles wie ihre Väter und hielten nicht, gleichwie ein loser Bogen,⁵⁸ und erzürnten ihn mit ihren Höhen und reizten ihn mit ihren Götzen.⁵⁹ Und da das Gott hörte, entbrannte er und verwarf Israel ganz,⁶⁰ daß er seine Wohnung zu Silo ließ fahren, die Hütte, da er unter Menschen wohnte,⁶¹ und gab seine Macht ins Gefängnis und seine Herrlichkeit in die Hand des Feindes⁶² und übergab sein Volk ins Schwert und entbrannte über sein Erbe.⁶³ Ihre junge Mannschaft fraß das Feuer, und ihre Jungfrauen mußten ungefreit bleiben.⁶⁴ Ihre Priester fielen durchs Schwert, und waren keine Witwen, die da weinen sollten.⁶⁵ Und der HERR erwachte wie ein Schlafender, wie ein Starker jauchzt, der vom Wein kommt,⁶⁶ und schlug seine Feinde zurück und hängte ihnen ewige Schande an.⁶⁷ Und er verwarf die Hütte Josephs und erwählte nicht den Stamm Ephraim,⁶⁸ sondern erwählte den Stamm Juda, den Berg Zion, welchen er liebte.⁶⁹ Und baute sein Heiligtum hoch, wie die Erde, die ewiglich fest stehen soll.⁷⁰ Und erwählte seinen

Psalms 78

Knecht David und nahm ihn von den Schafställen;⁷¹ von den säugenden Schafen holte er ihn, daß er sein Volk Jakob weiden sollte und sein Erbe Israel.⁷² Und er weidete sie auch mit aller Treue und regierte mit allem Fleiß.